

॥ खंड ०३ ॥

॥ ओवी नं. १० ॥

॥ जुनी ओवी ॥

॥ सावंग्या नगरात नगरातं ॥

- ॥ सावंग्या नगरात, नगरात । आकाशमात ज्योतं ॥ घृ ॥
- ॥ साडे तीन हाताचे सावंगपुर । वस्ती खुलली गुलजारं ।
यामध्ये बत्त्या लावल्या चार ॥ सावंगा नगरात..
- ॥ चौ-बाजुला, चौक्या चारं । आणीक तिनशेसाठं सगर ।
जागो जागी चौकीदारं ॥
- ॥ बत्तीस घरांचा, करून आकारं । किल्ला बांधला चौफेरं ।
लावले सत्रावीचे नहरं ॥
- ॥ या किल्याला, नउ व्दारं । बंदोबस्ती केली फारं ।
वर खिडकी मनोहरं ॥
- ॥ सावंग्याचा, मनाजी पाटीलं । जाणतो नव्या, यवगाचा कारं ।
लावले निरशुन्याचे तारं ॥
- ॥ आउट हाताचं, सावंगपुरं । या गावात सचवलं सारं ।
बाज्या वाजतो मोहरं ॥

॥ ओवी नं. ११ ॥

॥ जुनी ओवी ॥

॥ अनामत राया ॥

- ॥ अनामत राया । तु येवुन कर बापा दया ॥ घृ ॥
- ॥ साडेतीन हाताची, अगीन बोट । नित खेळते पाण्यातं ।
अंदर बसली जीवनकळा ज्योतं ॥
- ॥ अगीन बोटची, रंचणुक । नव व्दारे, चार वल्हे/चाके ।
साहय करते देवादिकं ॥
- ॥ अगीनबोटचे, नवलं काय ? । आत बसली, चैत्यन्या माय ।
ओळखा चौ-यांशीचा मेळं ॥
- ॥ अगीन बोट, अगीन बोटं । अगीन बोटची, भरती झाली ।
येण-जाणं येरझार करी ॥
- ॥ अगीन बोट, सागरात । संपली ईच्या आयुष्याची मुदतं ।
निघुन गेली, जीवनकळा ज्योतं ॥

डहाकी :-

॥ ईच्छा पुर्ण कर माझी । या देहीतुन जाउच नको कधी ।
देहीतुन जाउच नको कधी । असो तुया रूपा-सुखाची गाही ॥

भजने :-

- ॥ सावंग आहे अगुचर । नित्य नामाचा होतो बा गजर ॥
- ॥ सावंग सोयंम् शब्दाचं । माहेर होय भावीक भक्त जनाचं ॥
- ॥ पहा या सावंग्याचे सुखः । जन्म मरणाचे देहीचे हरतील दुःख ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥